

ОСВІТНІ І КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ПРАКТИКИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ У МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВО- ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОСТІР В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

У Міжнародній науково-практичній конференції
студентів та молодих вчених

18-19 квітня 2024 року

Запоріжжя
Україна

Міністерство освіти і науки України
Департамент освіти і науки Запорізької обласної державної адміністрації
Комунальний заклад вищої освіти «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія»
Запорізької обласної ради

Ministry of Education and Science of Ukraine
Department of Education and Science of Zaporizhzhia Regional State Administration
Municipal Institution of Higher Education "Khortytsia National Educational and Rehabilitation Academy"
of Zaporizhzhia Regional Council

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
«ОСВІТНІ І КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ПРАКТИКИ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ
У МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВО-ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОСТІР В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ»

BOOK OF ABSTRACTS

of the V International scientific and practical conference of students and young researchers
"EDUCATIONAL, CULTURAL AND ARTISTIC PRACTICES IN THE CONTEXT OF UKRAINE'S
INTEGRATION INTO INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND INNOVATIVE SPACE UNDER WARTIME
CONDITIONS"

18-19 квітня 2024 року
April 18-19, 2024

Запоріжжя, Україна
Zaporizhzhia, Ukraine

*Рекомендовано до друку Вченою радою комунального закладу вищої освіти
«Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія» Запорізької обласної ради
(протокол № 7 від 16 квітня 2024 року)*

Редакційна колегія:

В. В. Нечипоренко (відповідальний редактор), доктор педагогічних наук, професор, Хортицька національна академія;
Н. М. Гордієнко, доктор соціологічних наук, професор, Хортицька національна академія;
М. С. Кудінова, кандидат психологічних наук, Хортицька національна академія;
О. М. Галієва, кандидат психологічних наук, Хортицька національна академія;
О. О. Сташук, кандидат педагогічних наук, Хортицька національна академія;
Г. Б. Глущенко, старший викладач, Хортицька національна академія;
О. В. Макаренко, методист, Хортицька національна академія.

Бібліографічні редактори:

Єнєва С. В., бібліотекар-бібліограф, Хортицька національна академія;
Прохорова С. П., бібліотекар-бібліограф, Хортицька національна академія;
Двореченцева А. С., методист, Хортицька національна академія.

О 72 **Освітні і культурно-мистецькі практики в контексті інтеграції України у міжнародний науково-інноваційний простір в умовах воєнного часу** : збірник тез доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Запоріжжя, 18-19 квітня 2024 р.) / за заг. ред. В. В. Нечипоренко. Запоріжжя : Вид-во Хортицької національної академії, 2024. 1024 с.

Educational, Cultural and Artistic Practices in the Context of Ukraine's Integration into the International Scientific and Innovative Space under wartime conditions : Book of Abstracts of the V International scientific and practical conference of students and young researchers (Zaporizhzhia, April 18-19, 2024) / General editor V. Nechyporenko. Zaporizhzhia : Publishing House of Khortytsia National Academy, 2024. 1024 p.

ISBN 978-617-7929-16-0

Збірник містить тези доповідей учасників V Міжнародної науково-практичної конференції студентів і молодих вчених «Освітні і культурно-мистецькі практики в контексті інтеграції України у міжнародний науково-інноваційний простір в умовах воєнного часу», приуроченої до Дня науки в Україні та організованої науково-педагогічним колективом Хортицької національної академії у співпраці з українськими і зарубіжними партнерами. Опубліковані тези доповідей розкривають специфіку й інноваційний досвід розв'язання актуальних проблем освітніх і культурно-мистецьких практик у глобальному громадянському суспільстві з урахуванням наукових досліджень і практичної діяльності у галузях початкової освіти, корекційної педагогіки, спеціальної психології, фізичної терапії, ерготерапії, соціальної роботи та соціальної педагогіки, сучасних тенденцій розвитку мистецтва, дизайну, соціально-гуманітарних наук, менеджменту та туризму.

Збірник адресовано науково-педагогічним працівникам, аспірантам, студентам і широкому колу фахівців суспільно-гуманітарного профілю.

Редакційна колегія може не поділяти концептуальні ідеї авторів та інтерпретаційні підходи, репрезентовані у змісті тез. Відповідальність за достовірність поданих матеріалів, наведених цитат, статистичних та емпіричних даних несуть учасники та їхні наукові керівники згідно з юридичними й етичними нормами академічної доброчесності.

УДК 373.3:376-056.264(477)[37:001.83(100)]-044.247"36"

ISBN 978-617-7929-16-0

© Автори тез, 2024

© Комунальний заклад вищої освіти «Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія» Запорізької обласної ради, 2024

говорить. Дитина може не реагувати на словесні подразники і, водночас, бути дуже чутливою до немовленнєвих звуків, може не «розуміти» простих побутових інструкцій і зверненого до неї мовлення. Комунікативні проблеми в дітей із розладами аутистичного спектра є більш складними порівняно з їхнім мовленнєвим розвитком.

Діти з розладами аутистичного спектра, що мають проблеми з мовленням, не намагаються компенсувати цю нестачу за допомогою використання жестів або активної міміки. Слід зазначити, що переважна більшість дітей просто не можуть проявити або так, чи інакше сприяти розвитку й підтримці діалогу для обох сторін тему розмови, зважати на зворотну реакцію співрозмовника. Важливим аспектом під час продукування автономного мовлення у дітей з РАС є мимовільного використання ехолалії, як способу розвитку розуміння мовлення.

Деякі діти розмовляють пронизливо високим голосом або «механічною» роботоподібною мовою, не відповідають на звернене до них мовлення. Вони можуть не відгукуватися на власне ім'я, унаслідок чого в них помилково передбачають зниження слуху.

Отже, спектр порушень комунікації й мовлення з аутизму дуже широкий, проте найбільш характерними є порушення його соціального аспекту [1].

Відмінною ознакою мовленнєво-комунікативного розвитку дітей з аутизмом є ехолалія та повторюване нав'язливе вживання слів, фраз або запитань. Проблеми в дітей з розладами аутистичного спектра можуть бути з неправильним використанням особових займенників. Щонайменше одна третина дітей і дорослих з аутизмом не користуються мовою взагалі. Звичайно, не всі діти з розладами аутистичного спектра зазнають таких складних і численних мовленнєво-комунікативних труднощів, багато з них набувають достатньо розвинених мовленнєвих навичок. Проте, в усякому разі (чи користується дитина мовою, чи ні) найбільш характерними є порушення соціального аспекту мовлення. Отже, порушення комунікації й мовлення за аутизму дуже відрізняються – від неможливості набутти будь-яких функціональних мовленнєвих навичок до багатого літературного мовлення та здатності вести розмови на різноманітні теми, без урахування, однак, інтересу співрозмовника до теми.

Слід зазначити, що діти з розладом аутистичного спектра розвитку можуть добре оволодіти мовленням, опанувати читання, письмо, проте залишаються пасивними та не прагнуть використовувати мовлення, як засіб комунікації під час встановлення соціального контакту, тому доцільно використовувати різні засоби альтернативної комунікації та впроваджувати ефективні види роботи, щоб сформувати мовленнєві навички, які впливатимуть на вищі психічні функції.

Таким чином, аналіз наукової літератури дозволяє стверджувати, що діти з розладами аутистичного спектра, мають різноманітні порушеннями мовлення: несформоване вербальне мовленням або з мовленням, рівень зрозумілості якого є настільки низьким, що не дозволяє використовувати його як засіб комунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Пасєвіна О. А. Можливості інклюзивного навчання дітей з розладами аутистичного спектру. *Молодий вчений*. 2013. № 2. С. 99–104.
2. Тарасун В. В. Аутологія: теорія і практика : підручник. Київ : Слово, 2018. 590 с.
3. Чуприков А. П. Ранній дитячий аутизм : навч.-метод. посіб. / ред. М. І. Винник. 2-ге вид. Івано-Франківськ, 2005. 48 с.

Позднякова Олена Леонтіївна,
доктор педагогічних наук, професор,
перший проректор Хортицької національної академії,
м. Запоріжжя, Україна

ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ І МОЛОДІ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ІЗ РЕАБІЛІТАЦІЙНИМ КОМПОНЕНТОМ

Процес здійснення системного супроводу дітей з особливими освітніми потребами є одним із викликів, який постав перед спільнотою закладів освіти із реабілітаційним компонентом у надскладний період життєдіяльності нашої держави – період повномасштабної війни росії проти незалежної України. Необхідність здійснення системного супроводу дітей з особливими освітніми потребами в умовах

сьогодення обумовлена появою низкою факторів, серед яких ключовим, на наш погляд, є зростання кількості дітей, які мають особливі освітні потреби. Така теза підтверджується оперативними статистичними даними, які оприлюднені Міністерством освіти і науки України. Згідно даних, за останні п'ять років кількість учнів з особливими освітніми потребами зросла у 2,2 рази: у 2019/2020 н. р. кількість учнів з особливими освітніми потребами сягала 18643 осіб; у 2023/2024 н. р. кількість учнів з особливими освітніми потребами збільшилася до 40354 осіб [11]. Остання теза у достатній мірі актуалізує необхідність здійснення процесу системного супроводження дітей з особливими освітніми потребами в умовах закладу освіти із реабілітаційним компонентом під час воєнного часу.

Системно-орієнтований підхід до організації супроводу дітей з особливими освітніми потребами в умовах закладу освіти із реабілітаційним компонентом вимагає комплексності та включає впровадження соціального, психологічного та педагогічного супроводження. Розкриємо послідовно зміст таких складових системного супроводу.

Соціальний супровід у науковій літературі розглядається з різних позицій: як вид соціальної роботи, яка спрямована на здійснення соціальної опіки, допомоги й патронажу соціально незахищених категорій дітей та молоді щодо подолання життєвих труднощів, збереження, підвищення їх соціального статусу [7]; як вид соціальної діяльності, який є формою соціальної підтримки та окреслює впродовж певного (іноді доволі тривалого) періоду надання конкретній особі або сім'ї системи певних правових, психологічних, соціально-педагогічних, соціально-економічних, соціально-медичних та (або) інформаційних послуг соціальним працівником, а також, у разі необхідності, спільно з іншими фахівцями (психологами, педагогами, юристами та (або) медичними працівниками тощо), які приналежать до різних установ та організацій [13, с. 185]; як технологія, метою якої є здійснення соціальної опіки, допомоги й патронажу соціально незахищених категорій осіб щодо подолання життєвих проблем, збереження та підвищення рівня їх соціального статусу [10, с. 411]; як форма підтримки, яка спрямована на надання конкретній особі, групі осіб чи сім'ї, як правило, комплексу певних правових, психологічних, соціально-педагогічних, соціально-економічних, соціально-медичних та (або) інформаційних послуг впродовж певного періоду життєдіяльності [5, с. 184–185]; як сутність соціального супроводу через поліпшенні складних життєвих обставин у процесі надання послуг (правових, соціально-педагогічних, психологічних та ін.) [12, с. 73]. Отже, серед основних ознак соціального супроводу особливо виділяються наступні: комплексний характер діяльності, довготривалість впливу; залучення соціальним педагогом інших фахівців щодо вирішення проблем дітей із особливими освітніми потребами; активне використання волонтерської допомоги та ін.

Переїдемо до розгляду сутності психологічного супроводу. Так, у науковій літературі категорію психологічного супроводу трактують як процес здійснення психологічного супроводу із особистісно зорієнтованою моделлю виховання, яка спрямована на залучення дітей до взаємодії із навколишнім середовищем та на такому підґрунті «формування у них ціннісних ставлень до довкілля з позицій сучасної культури» [1, с. 4]; систему професійної діяльності практичного психолога, що забезпечує створення необхідних соціально-психологічних умов щодо успішного навчання та психічного розвитку дитини в певних ситуаціях взаємодії» [2, с. 15–17]; діяльність психолога, яка спрямована на розбудову комплексної системи клініко-психологічних, психолого-педагогічних та психотерапевтичних умов, які забезпечують успішну реабілітацію, особистісне зростання дитини відповідно до особливостей розвитку [6, с. 45–52]; умови, які сприяли б оптимальному особистісному розвитку дитини відповідно до її можливостей, тобто метою психологічного супроводу дітей з особливими освітніми потребами є досягнення функціональної норми [9]; спеціально організована структура, яка ґрунтується на корекційних засадах послідовності та системності й передбачає психопрогностику (яка включає психодіагностику, консультування, психокорекцію) та психологічну підтримку сімей (яка включає зниження емоційного дискомфорту, підтримка впевненості батьків) щодо розкриття потенційних можливостей дитини та формуванні адекватного ставлення проблем [14].

Відповідно до поглядів науковців стверджуємо, що психологічний супровід є важливою складовою системи системного супроводження реабілітаційного простору закладу освіти із реабілітаційним компонентом. Такий вид супроводу здійснюється представниками психологічної служби, що передбачає створення оптимальних соціально-психологічних умов щодо успішного розвитку дитини із особливими потребами у воєнний період.

Важливого значення у процесі здійснення системного супроводу дітей з особливими освітніми потребами набуває процес цілеспрямованого педагогічного супроводу. Категорія «педагогічний

супровід» має наступні значення: цілеспрямована, безперервна суб'єкт-суб'єктна взаємодія педагогів і студента, яка спроектована на основі системної діагностики інтересів, здібностей, прагнень майбутнього фахівця та здійснюється через створення умов для розкриття й реалізації особистісного потенціалу останнього в середовищі закладу вищої освіти на всіх етапах безперервної освіти завдяки набуттю ним досвіду самостійного й відповідального розв'язання актуальних проблем розвитку й саморозвитку, що постають у процесі професійної підготовки [3]; метод, що забезпечує створення умов для вибору суб'єктом оптимальних рішень у різних ситуаціях життєвого вибору [4]; тривала, заздалегідь спланована діяльність, спрямована на запобігання труднощів у того, хто навчається, за потреби в його межах надається і підтримка, і допомога [8]. Згідно із такими дефініюванням вважаємо, що педагогічний супровід є процесом послідовних педагогічних дій, результатом яких є допомога дитині в розумінні життєвої ситуації, забезпечення її саморозвитку через самопізнання та самовдосконалення.

Отже, процес системного супроводження дитини з особливими освітніми потребами є одним із важливих і невід'ємних складових реабілітаційного простору сучасних закладів освіти. Особливого значення реалізація такого процесу набуває в умовах війни. Саме тому нами було здійснено спробу розв'язання проблеми пошуку особливості здійснення системного супроводу дітей з особливими освітніми потребами в умовах закладу освіти із реабілітаційним компонентом у воєнний період. Завдяки чому нами було здійснено низку узагальнень: супровід у контексті діяльності закладів освіти із реабілітаційним компонентом може розглядатись як комплексна діяльність фахівців щодо підтримки всебічного гармонійного розвитку та соціалізацію дітей з особливими освітніми потребами; в основу системного супроводження має бути покладений системно-орієнтований підхід; системний супровід має соціальний, психологічний, педагогічний компоненти; соціальним супроводом є система превентивних, просвітницьких, діагностичних заходів, що здійснює соціальний педагог та які спрямовані на подолання життєвих труднощів, підвищення соціального статусу осіб з особливими освітніми потребами, розвиток їх здатності до самостійного вирішення проблем шляхом мобілізації внутрішніх ресурсів та соціальної адаптації; психологічний супровід передбачає створення оптимальних соціально-психологічних умов щодо успішного розвитку дитини із особливими потребами у воєнний період; педагогічне супроводження є системою превентивних, просвітницьких, діагностичних та корекційно-виховних заходів, які здійснює педагог та які спрямовані на успішний розвиток знань, умінь та навичок дітей з особливими освітніми потребами у межах закладу освіти реабілітаційного спрямування під час війни.

Отримані узагальнення створюють підґрунтя для подальшої розробки окресленої проблеми: пошуку показників та критеріїв, діагностичного інструментарію, який би вимірював ефективність діяльності фахівців за кожним напрямом системного супроводження дитини з особливими освітніми потребами у воєнний період.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Бех І. Д. Психологічний супровід особистісно зорієнтованого виховання. Початкова школа. 2004. № 3. С. 1–6.
2. Зінченко В. М. Організація психолого-педагогічного супроводу дитини в умовах дошкільного закладу. Дошкільна освіта. 2004. № 1. С. 15–17.
3. Краснощок І. П., Кравцова Т. О. Педагогічний супровід самореалізації майбутніх фахівців. Рідна школа. 2019. № 2. С. 34–38.
4. Крутій К. Концептуальні засади психолого-педагогічного супроводу: принципи і техніки. Гуманізація навчально-виховного процесу : збірник наукових праць. Слов'янськ : СДПУ, 2010. Ч. 1. С. 185–198.
5. Лактіонова Г., Петрочко Ж., Калініна А. та ін. Створення та соціальний супровід прийомних сімей та дитячих будинків сімейного типу : навч.-метод. комплекс. Київ : Науковий світ, 2006. 270 с.
6. Міщик Л., Ветрова О. Соціально-педагогічний супровід обдарованої молоді у вищих навчальних закладах. Вища школа. Гуманізація навчально-виховного процесу : Спецвипуск 7. Слов'янськ, 2011. С. 45–52.
7. Про соціальну роботу з дітьми та молоддю : Закон України (документ 2558-III, чинний, поточна редакція – редакція від 03.08.2023, підстава – 3022-IX). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2558-14> (дата звернення: 01.02.2024).
8. Скрипник Н. Педагогічний супровід як умова формування суб'єктної позиції майбутніх фахівців. Проблеми підготовки сучасного вчителя. 2014. № 10 (2). С. 186–192.

9. Соколов В. В. Сучасні тенденції психологічного супроводу діяльності реабілітаційних закладів освіти в країнах Західної Європи : автореф. дис. ... канд. психол. наук :19.00.08. Київ, 2009. 20 с.
10. Соціальна педагогіка : підручник. 4-те виправ. та доп. / за ред. проф. А. Й. Капської. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 488 с.
11. Статистичні дані // Міністерство освіти і науки України : веб-сайт. Київ, 2023. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/inklyuzivne-navchannya/statistichni-dani> (дата звернення: 01.02.2024).
12. Тадаєва А. В. Соціально-педагогічний супровід соціалізації молодших школярів в сучасному інформаційному просторі : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.05. Харків, 2016. 258 с.
13. Тлумачний словник-мінімум із соціальної педагогіки та соціальної роботи / упор. Л. В. Лохвицька : 2-ге вид. Тернопіль : Мандрівець, 2017. 232 с.
14. Шульженко Д. І. Основи психологічної корекції аутичних порушень у дітей. Київ, 2009. 386 с.

Пономаренко Кирило Ігорович,
аспірант 2 року навчання спеціальності 073 Менеджмент
освітньо-наукової програми «Управління закладом освіти»,
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка,
м. Глухів, Україна
Науковий керівник – **Пінчук І. О.,**
доктор педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії і методики початкової освіти,
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка,
м. Глухів, Україна

ІННОВАЦІЙНА СПРИЙНЯТЛИВІСТЬ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Сучасна вітчизняна освіта постає перед непростим вибором: кардинально змінитися задля того, щоб прямувати в ногу нового світу високих технологій і інноваційного розвитку, або залишитися в тенетах «науково-технологічної відсталості» [3]. Саме тому, однією з найважливіших якостей сучасного вчителя та умов успішності його професійного розвитку є інноваційна сприйнятливість.

Джерелами розвитку такої якості є особистісний розвиток, професійна спрямованість, фахова освіта, виховання й самовиховання, професійне самовизначення педагога. Інноваційна сприйнятливість учителів школах сьогодні є важливим фактором забезпечення якісної сучасної освіти, адаптації до змін у навчальних методиках і впровадженні нових технологій.

Вітчизняна вчена І. Дичківська зазначає, що «готовність до інноваційної педагогічної діяльності – це особливий особистісний стан, який передбачає наявність у педагога мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії» [1, с. 277].

У результаті аналізу наукової літератури [2, 4], можемо визначити інноваційну сприйнятливість педагогів як готовність і здатність освітян упроваджувати нововведення у свою практику, експериментувати з новими методами викладання й використовувати сучасні освітні технології з метою досягнення якнайкращих результатів навчання й виховання нового покоління. Важливими факторами, що впливають на процес розвитку інноваційної сприйнятливості сучасних освітян є:

- особистісні характеристики вчителя: відкритість до нового, гнучкість, творчий підхід до роботи;
- професійні навички педагогів: здатність до критичного мислення, готовність до навчання й самоосвіти;
- підтримка з боку адміністрації: наявність ресурсів, мотиваційні системи, організаційна культура, що сприяє інноваціям;
- колегіальна підтримка: співпраця з колегами, можливість ділитися досвідом та навчатися один в одного.

Серед переваг інноваційної сприйнятливості варто зазначити такі:

- підвищення якості освіти (використання інноваційних методів і технологій може сприяти кращому засвоєнню матеріалу учнями);

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

СПЕЦІАЛЬНА ОСВІТА: ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ, ІННОВАЦІЇ

Андрякова Кристина Михайлівна РОБОТА НАД ЗБАГАЧЕННЯМ, УТОЧНЕННЯМ ТА АКТИВІЗАЦІЄЮ СЛОВНИКА ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	3
Анісімова Людмила Василівна СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ СПЕЦІАЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО РОБОТИ З ДІТЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ.....	5
Бездольний Сергій Олександрович ТРАКТУВАННЯ ПОНЯТТЯ «РЕАБІЛІТУВАННЯ ОСІБ З ОБМЕЖЕННЯМИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ» В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ НАУК».....	7
Болотна Олена Олександрівна ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИТКОВОЇ РОБОТИ ВЧИТЕЛЯ-ЛОГОПЕДА.....	9
Вовк Вікторія Сергіївна ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ МІОФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	10
Вовк Вікторія Сергіївна ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ.....	12
Возчикова Наталія Василівна НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПЕРЕДКОМУНІКАТИВНИХ ТА БАЗОВИХ КОМУНІКАТИВНИХ ВМІНЬ І НАВИЧОК У ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ З УСКЛАДНЕННЯМИ РОЗВИТКУ.....	14
Вольфсон Вікторія Леонідівна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ В КОНТЕКСТІ ШКІЛЬНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ.....	16
Глуговська Олександра Юріївна ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПАМ'ЯТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ СИНДРОМОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ.....	18
Горшкова Галина Володимирівна, Клочкова Юлія Володимирівна ОРГАНІЗАЦІЯ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	20
Грош Катерина, Скрипник Л. Г. ЕФЕКТИВНІ ПРИЙОМИ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	22
Гунцелізер Степан Степанович ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ З ПОРУШЕННЯ ЗОРУ.....	23
Гурц Діана Олександрівна ДОСВІД НАВЧАННЯ ТА ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ-БІЛІНГВІСТІВ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА В БІЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ПОСТКОЛОНІАЛЬНИХ КРАЇНАХ.....	25
Дерев'яно Анна Олександрівна ТЕОРЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО АНАЛІЗУ ОСОБЛИВОСТЕЙ СЕНСОМОТОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	27
Жадленко Ірина Олександрівна ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ: ІНТЕНСИВНІ МЕТОДИ AUTISM SPEAKS.....	28
Зінченко Олена Анатоліївна ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНОГО ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ.....	31
Каральна Юлія Вікторівна ОСОБЛИВОСТІ З ВИЯВЛЕННЯ ДИСЛЕКСІЇ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	32
Кіріллова Анна Олександрівна, Гардаш Анна Анатоліївна КРИТИЧНІСТЬ МИСЛЕННЯ – БАЗОВИЙ КОМПОНЕНТ ОСОБИСТОСТІ СУЧАСНОГО ЛОГОПЕДА.....	34

Кіріллова Анна Олександрівна, Прокопенко Карина Василівна ВПЛИВ ІГРОВИХ МЕТОДІВ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	35
Кіріллова Анна Олександрівна, Фокіна Аліна Олегівна АУТОГЕННЕ ТРЕНУВАННЯ ЯК МЕТОД КОРЕКЦІЇ ЗАЙКАННЯ.....	37
Кіріллова Анна Олександрівна, Скрипник Руслана Володимирівна ПОРУШЕННЯ ПИСЬМА ЯК ОДНА З ПРОБЛЕМ ШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	39
Кіріллова Анна Олександрівна АДАПТАЦІЯ ЛІВОРУКИХ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ДО ШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	41
Клименко Єлізавета Сергіївна ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИЧНОГО КОМПОНЕНТУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПЕРВАЗИВНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	43
Клименко Єва Олегівна ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	44
Корєпін Дмитро Олександрович МЕТОДИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНИХ НАВИЧОК ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА (ОГЛЯД ЗАРУБІЖНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ).....	46
Косарева Анна Юрїївна КОРЕКЦІЙНА РОБОТА ДЛЯ ЗАПУСКУ МОВЛЕННЯ В ДІТЕЙ ІЗ ЗМР.....	47
Куценко Аліна Євгенівна ЗВ'ЯЗНЕ МОВЛЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.....	50
Куц Леся Володимирівна ОСОБЛИВОСТІ ЛЕКСИКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ ІІІ РІВНЯ.....	52
Лазарєва Любов Павлівна ОСОБЛИВОСТІ СУПРОВОДУ БАТЬКІВ, ЯКІ ВИХОВУЮТЬ ДИТИНУ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ, В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З ІНКЛЮЗИВНИМИ КЛАСАМИ.....	54
Лисач Валерія Віталіївна КОМУНІКАТИВНІ НАВИЧКИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА.....	55
Лісняк Владислава Олександрівна ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ДРІБНОЇ МОТОРИКИ ДІТЕЙ З РОЗЛАДОМ ДЕФІЦИТУ УВАГИ ТА ГІПЕРАКТИВНОСТІ.....	57
Лісняк Владислава Олександрівна ЛОГОПЕДИЧНИЙ СУПРОВІД СІМЕЙ ІЗ ДИТИНОЮ З РОЗЛАДОМ АУТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	59
Лотоцька Тетяна Олександрівна СОЦІАЛІЗАЦІЯ ТА СОЦІАЛЬНА ВЗАЄМОДІЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА.....	61
Міцеля Марина Олександрівна СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДИТИНИ ІЗ СИНДРОМ ДАУНА.....	62
Нечипоренко Валентина Василівна СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ОСВІТИ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ ТА ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	64
Ніколенко Людмила РОЛЬ УНІВЕРСИТЕТІВ У ФОРМУВАННІ ІНКЛЮЗИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ОСВІТІ.....	67
Острівна Людмила Миколаївна РОЛЬ ІНКЛЮЗИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ФОРМУВАННІ ТОЛЕРАНТНОГО ТА РІВНОПРАВНОГО ОСВІТЬОГО СЕРЕДОВИЩА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	68
Павлова Любов Віталіївна ОСОБЛИВОСТІ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ.....	71
Пальчик Владислав Юрійович ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ УЯВИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	72
Панкова Олександра Володимирівна ПРИНЦИПИ, ЗАВДАННЯ ТА ЗМІСТ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ.....	74

Пахомова Наталія Георгіївна, Баранець Інна Володимирівна ФІЗІОЛОГІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	76
Петриченко Наталія Леонідівна ВИКОРИСТАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ.....	78
Платова Наталія Олександрівна ВПЛИВ ПОРУШЕННЯМИ РИТМУ МОВЛЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МОЛОДШИХ ПІДЛІТКІВ.....	80
Поданенко Аліна Леонідівна СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ ТА МЕТОДИ КОРЕКЦІЇ ЗАЙКАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	81
Позднякова Анастасія Олександрівна ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ РАНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА.....	83
Позднякова Олена Леонтіївна ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ І МОЛОДІ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ІЗ РЕАБІЛІТАЦІЙНИМ КОМПОНЕНТОМ.....	84
Пономаренко Кирило Ігорович ІННОВАЦІЙНА СПРИЙНЯТЛИВІСТЬ ПЕДАГОГІВ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	87
Проскура Марина Дмитрівна ФОРМУВАННЯ ДОМОВЛЕННЄВИХ НАВИЧОК КОМУНІКАЦІЇ У ДОШКІЛЬНИКІВ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	89
Ратушна Катерина Ігорівна ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННОМ МОВЛЕННЯ ІІІ РІВНЯ.....	90
Рашкевич Марина Василівна КОРЕКЦІЙНА РОБОТА З РОЗВИТКУ УСНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ЗПР НА УРОКАХ З ПРЕДМЕТА «ДИЗАЙН І ТЕХНОЛОГІЇ» В ПЕРШОМУ КЛАСІ.....	92
Рудюк Поліна Василівна ДИСЛЕКСІЯ: ЯК ДОПОМОГТИ ЗДОБУВАЧАМ ОСВІТИ ПОКРАЩИТИ УСПІШНІСТЬ.....	94
Руколянська Наталія Василівна, Попова Вероніка Русланівна СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНІ НАВИЧКИ ЯК ПЕРЕДУМОВИ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	96
Семенцов Валерій Вікторович, Ракитянська Ольга Олександрівна, Чикатуєва Світлана Леонідівна ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ (ІКТ) В КОРЕКЦІЙНІЙ ОСВІТІ.....	97
Семенюк Неоніла Віталіївна ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНОЇ СТОРОНИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ТА МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	100
Семіс Світлана Вікторівна ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ ІЗ ДЦП В ТЕОРІЇ СПЕЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ.....	101
Сілявіна Ю.С. САМООРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ У ДИСКУРСІ СУЧАСНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ.....	103
Смоляк Володимир Мирославович ДО ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО СЕРЕДОВИЩА У ЗАКЛАДАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ....	107
Соколянська Марина Євгенівна ПРОФІЛАКТИКА ПРОЯВІВ ДИСГРАФІЇ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	108
Сомова Анастасія АКТУАЛЬНІСТЬ ПИТАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ЛОГОПЕДИЧНОГО МАСАЖУ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ У ДІТЕЙ З ДИЗАРТРІЄЮ.....	109
Стеблюк Ольга Анатоліївна ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ І УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	111
Суліма Євгенія Володимирівна ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОГО КОМПОНЕНТУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАТРИМКОЮ ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР.....	113